

[Lannung.]

paa, at de erhvervskørende i Distrikterne med de store Afstande, hvor det er smaat med andre Befordringsmidler, har et retfærdigt Krav paa størst mulig Hensyntagen, en Hensyntagen, som jeg ogsaa stoler paa de vil møde.

Hermed skal jeg anbefale Lovforslaget.

J. S. Foget: Havde man paa dette Omraade fulgt de Retningslinier, som er fulgt i Sverige, og foreslaaet en Benzinbeskatning, der udelukkende ramte Luksusforbruget, vilde jeg have givet Lovforslaget Tilslutning; men nu, da Lovforslaget gaar ud paa en generel Beskatning, uden at der gives nogen Undtagelse, kan jeg ikke medvirke til dets Gennemførelse. Det er allerede tilstrækkeligt omtalt, at især Fragtkørselen vil komme til at lide under den foreslaaede Ordning. Jeg lagde Mærke til, at den konservative Ordfører udtalte, at Fragtmændene selv havde ønsket, hvis man stod over for Valget mellem en Regulering gennem Prisen eller en Regulering gennem Rationering, at faa en Regulering gennem Prisen. Det er imidlertid ret almindeligt, at man af to Onder vælger det mindste. Naar man i Forvejen har en Rationering og ikke kan komme af med den, tror jeg ikke, at den Udtalelse, her blev citeret, som udlægges som et Ønske hos Fragtmændene om at faa en yderligere Skat.

Jeg kan under disse Omstændigheder ikke medvirke til Lovforslagets Gennemførelse, og da jeg ikke agter at tage Ordet ved anden og tredie Behandling, hvis der ikke fremkommer nye Momenter, vil jeg allerede nu sige, at jeg agter at stemme imod ved tredie Behandling.

Finansministeren (V. Buhl): Jeg takker det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds (Fløtkjær) og det ærede 8de Medlem for 1ste Kreds (Lannung) for deres Tilslutning til Lovforslaget. De Henstillinger, som de ærede Medlemmer rettede til mig, skal jeg have Opmærksomheden henvendt paa.

Det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Thisted Knudsen) mente, at jeg ikke kunde være overrasket over den Stilling, som hans Parti indtog i dette høje Ting, efter hvad der er passeret i det andet høje Ting, og det er rigtigt nok. Derimod er jeg forbausset over den Dristighed, hvormed det ærede Medlem, efter hvad der er oplyst i det andet høje Ting, paastod, at ved Gennemførelsen af det Ændringsforslag, som Venstre stillede, og hvorved Benzin-Femøren foresloges overført til Kommunerne, vilde Kommunernes

Vejarbejder være sikret gennem de Bidrag, der kom ind i det følgende Finansaar, hvilket vil sige sikret i 1941—42. Forholdet er det, at der gennem Venstres Forslag vel vilde være Dækning for de Penge, som direkte gaar ud til Kommunerne til almindelige Vejarbejder og Vejvedligeholdelser, men til Raadighed for Vejfondene, som har et Budget paa ca. 15 Mill. Kr., vilde der kun blive 3 Mill. Kr., altsaa et Minus paa 12 Mill. Kr. Da Ministeriet for offentlige Arbejder allerede for 1941—42 har paataget sig Forpligtelser til et Beløb af 7 Mill. Kr. i Tilskud fra Vejfondene, vilde man altsaa efter dette Forslag end ikke være i Stand til at opfylde paatagne Forpligtelser. Imidlertid er der saavel fra Amtsrådsforeningen som fra De samvirkende Sognerådsforeninger rettet meget indtrængende Henstillinger til Ministeriet for offentlige Arbejder om at sikre ogsaa Udbetalingerne fra Vejfondene, idet man siger, at en Reduktion af disse Midler vilde kunne faa skæbnsvangre Følger for Kommunerne. Jeg forstaar ikke, at man fra Venstrepartiets Side har ment at kunne stille et Forslag, der vilde bringe Kommunerne i de meget store Vanskeligheder, som Konsekvensen af det stillede Forslag netop vilde blive.

Saadan vilde Stillingen altsaa være, hvis man overførte Benzin-Femøren til Kommunerne. Helt anderledes bliver det naturligvis, naar denne Femøre ikke overføres, hvad jeg ikke kan gaa med til at den bliver, idet Staten i Øjeblikket ikke er saaledes stillet, at der er Mulighed for at give Afkald paa løbende Indtægter. Der er jo et meget stærkt ekstraordinært Skattebehov til Stede for Tiden, og gennem den ekstraordinære Beskatning at søge Dækning ogsaa for Vejpengene — det vilde jo blive Resultatet, hvis man opgav denne Skat — kan jeg ikke være med til.

Det er rigtigt, at de Forhold, som vi er inde i, medfører store Vanskeligheder for dem, der benytter Benzin i deres Erhverv paa den ene eller den anden Maade, vel ogsaa for en Del af dem, der paa anden Maade bruger Motorkøretøjer, men disse Forhold er jo fremkaldt ved Omstændigheder, som vi ikke har haft noget Herredømme over. Der er, som Forholdene ligger, ingen anden Vej at gaa end den saa skaansomt som muligt at ordne Tingene, saaledes som sket er.

Jeg er enig med det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds (Jørgen Jørgensen) i, at man sikkert fra de benzinforbrugendes Side foretrækker Afgiftsforhøjelse for Ratione-